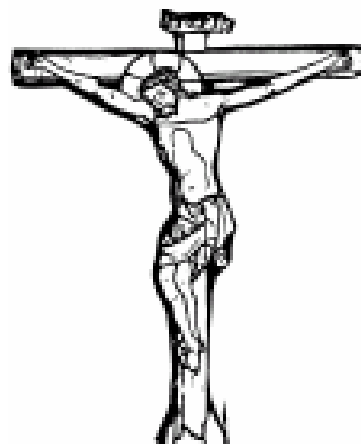

Gratia

Gratia nisi gratis est, non est gratia
”Om nåden inte är gratis, är det ingen nåd”
Augustinus

Kyrkblad - Evangelisk-lutherska bekännelsekyrkan
Kirkeblad - Den Evangelisk lutherske bekjennelsekirke
Nr 3. 2005 årg. 9

” En krybbe var vuggen som ventet Ham der. Det lille barn Jesus vår Frelser så kjær.”
Foto Gunnar A. Hjorthaug

GRATIA

Utgis av Den Evangeliske Lutherske
Bekjennelseskirke
Redaksjonen:
Gunnar Edwardsson, ansv.red.
E-Mail: gunnar.edwardsson@swipnet.se
Red.sekr: Gunnar Hjorthaug
E-mail: gahj@online.no

Kirkestyret består av:
Asbjørn Hjorthaug, ordf./formann er
ansv.utgiver av Gratia,
Gunnar Edwardsson, (sekr./ sekr.)
Jan-Erik Andersson, kassör/kasserer Tlf:
0431/430165,
Åke Malander.
Nils Svensson.
Kyrkostyrelsens adress: Rugdeveien 3 N-
1823 Knapstad, Tlf/fax: 69 92 11 32
Kyrkans bankgironr 5633-5136

Församlingar

S:t Matteus ev luth förs., Uppsala
Kh Åke Malander,
Karlsberg, Åkerlänna
S-740 30 Björklinge,
Tlf/fax 018/356140
e-mail: ake.malander@telia.com

S:t Johannes ev luth förs., Yxehult
Kh Gunnar Edwardsson,
Fågelsångsv.14
S-341 31 Ljungby,
Tlf/fax 0372/62952
e-mail: gunnar.edwardsson@swipnet.se

S:t Andreas ev.luth förs., Skellefteå
Kh Gunnar Byström,
Skelleftehamnsv.182
S-932 35 Ursviken,
Tlf/fax 0910/35008
e-mail: bystrom@skemail.se

Den Gode Herd.ev luth förs., Värnamo
Kontakt: Kjell Rydh, Gustavsgatan 2
S-331 41 Värnamo
Tlf/fax 0370/491 38
e-mail: kjell.rydh@telia.com

Den lutherske menighet, Knapstad
Mprest Asbjørn Hjorthaug
Rugdeveien.3 N-1823 Knapstad
Tlf/fax 69 92 11 32
e-mail: asbj.hjorthaug@c2i.net

Den lutherske menighet, Sandnes
Mprest Sigmund Hjorthaug
Spinnarg.16 N-4300 Sandnes
Tlf/ 51 66 59 57
e-mail: sighjo@online.no

Guds ord står

*Gresset tørker bort, og blomstene visner,
men ordet fra vår Gud står fast for evig. Jes 40,8*

Slik hørte vi ordet fra Jesaias på 3. søndag i advent.
Guds ord står fast. Om alt annet forgår, ja selv om himmel og jord
forgår så står Guds ord fast. I vår tid angripes Guds ord fra alle kanter.
Den som i barnslig tillit tror det som står skrevet blir foraktet og
latterliggjort. Men hold fast på Guds ord og løfter. Det som er så viktig
med dette er at her ligger all vår trøst og vårt håp.

*Trøst, ja, trøst mitt folk! sier deres Gud. Tal vennlig til
Jerusalem, og rop ut til henne at hennes strid er endt og hennes
skyld betalt, at hun har fått fra Herrens hånd dobbelt for alle sine
synder. Jes 40,1-2)*

Vi mister ofte motet. Vi kjenner på vår svakhet. Vi har krenket Gud med
tanker, ord og gjerninger og kjenner ofte den onde lyst i våre hjerter.
Hvor ofte har ikke jeg tenkt at Gud ikke lenger kan ha tålmodighet med
meg slik jeg er. Hvor ofte har ikke fortvilelse og mismot tappet en for
energi når en ser hvor en kommer til kort. Da kommer Guds ord som
alltid står fast: Trøst, trøst mitt folk. Og Gud taler vennlig til den som er
nedtrykt, Gud roper til deg igjen og igjen at fortvil ikke. All din skyld er
betalt. Du får av Herrens hånd all den tilgivelse du trenger for tid og for
evighet.

For et evangelium. Gud tar seg av oss. Han garanterer for oss ved å si:
Guds ord står fast for evig. Det er dette som er julebudskapet som skal
ropes ut til alle: Stridene er endt, skylden betalt og du får alle dine synder
tilgitt!

*Rydd vei for Herren, legg en kongsvei for vår Gud rett igjennom
ørkenen! Hver dal skal heves, hvert fjell, hver haug skal jevnes.
Bakket land skal bli til slette og kollene til flat mark. Herrens
herlighet skal åpenbares, alle mennesker skal se det. Dette er
ordet fra Herrens munn. Jes 40,3-5*

Å glede seg over evangeliet, å takke for frelsen i Jesus Kristus, å
bekjenne sine synder og ta mot syndenes forlatelse er å rydde veg for
Herren. Dette er den rette juleforberedelse.

Jeg er glad og stolt over at vi får ha en kirke som hele tiden fokuserer på
barnet i krybben, på evangeliet. Hver gang jeg hører eller leser en preken
lyser dette som en skinnende ledestjerne. Vi er en kirke som er helt
avhengig av evangeliet. Det er mange problemer og bekymringer vi kan
ha rundt oss, men så lenge vi har Guds ord- har vi alt. Det er jo ordet fra
Herrens munn.

Vi må oppmuntre hverandre til å holde fast ved Guds ord, evangeliet.
Vi som var i Danmark på jubileumsfesten kunne også med glede
konstatere at våre danske venner hadde akkurat det samme fokus: Ordet
fra Herren står fast til evig tid og det handler først og fremst om at vi får
alle våre synder tilgitt i rikt mål. De har en kirke på 150 år og har bevart
dette ordet i alle år i gode og onde dager. Vær derfor ved godt mot. Det
er godt å feire jul og nytt år med en slik trøst og et slikt håp.

Velsignet julehøytid og et rikt nytt år.

Asbjørn Hjorthaug
formann

”Gledesbudskapet”

Av Sigmund Hjorthaug

Se, jeg forkynner dere en stor glede – en glede for alt folket (Luk 2,10)

glede, en glede som ingen kan ta fra oss. En glede som jager bort frykten for døden, en glede som vi kan eie under alle skiftende forhold, enten vi lever i materiell rikdom og har alt vi trenger, eller vi lever i materiell fattigdom. En glede som er uavhengig av ytre omstendigheter, om vi er aleine eller vi er sammen med andre mennesker, om vi lever i frihet og fred, eller vi sitter i fengsel, slik som Paulus gjorde da han skrev Filipperbrevet, hvor han sier «*Gled dere i Herren, ja atter vil jeg si: Gled dere!*»

Se, jeg forkynner dere en stor glede

Hva er for en glede som er slik at vi kan eie den under alle skiftende forhold?

Jo, det er gleden over frelsen i Kristus: *”I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren – Davids stad.”*

Hvem er det som blir glad over at de har en frelser, en redningsmann?

Jo, det er den som holder på å forlise, eller drukne, ute på sjøen, eller som på andre måter er i den ytterste nød og fare.

Ja, tenk hvor glad den blir som blir berget når han er i ytterste livsfare! Slik er det med oss åndelig talt. Vi er i den ytterste nød og fare når vi blir født inn i denne verden - fordi vi blir født som fortapte mennesker, vi er djevelens fanger.

Vi blir ikke født som Guds barn, nei, vi blir født som den ondes barn, derfor skynder vi oss med de små

barn til dåpen for at de skal bli berget fra djevelens favntak og bli Guds barn.

Det er altså den som er i nød og fare som trenger en frelser, og det er nettopp denne store nød og fare hele verden var kommet i da de første mennesker syndet og falt fra Gud, og dermed kom under Guds vrede og fordømmelse.

Hva skulle Gud gjøre for å redde oss ut av djevelens favntak, og redde oss unna sin egen vrede og fordømmelse?

Jo, han måtte sende sin Sønn til verden. Han kom til jord for å bli en soning for våre synder.

«Gud var i Kristus og forsonet verden med seg selv - så han ikke lenger tilregner dem deres synder.»
«Se der Guds Lam», sa Johannes om Jesus - *«som bærer verdens synd.»*
Derfor kan vi ikke bare snakke om krybben i jula. Vi må også snakke om korset. Vi må knytte jul og påske sammen.

Gleden i Herren

Det er gleden over hva Jesus har gjort for oss til frelse, at det ikke er noen fordømmelse for den som er i Kristus Jesus, at vi har syndenes forlatelse, at vi er rene og rettferdige, himmelen verdige, at vi er Guds barn, og at vi kan gå til Gud, som vår far, med alle våre bekymringer, at vi har himmelen som vårt mål, når vi er ferdige med dette livet, det er gleden over alt dette, som er den glede som aldri forgår. Det er gleden i Herren, som også er vår styrke i hverdagen.

«Gled dere i Herren, atter vil jeg si: Gled dere.» (Filipp.4,4)

Det er mange gleder vi mennesker kan ha her i livet.

Vi kan kjenne oss glade når vi hører god musikk, har gode naturopplevelser eller er sammen med familie og venner. Og vi vil helst være glade. Det er ingen som ønsker å være trist og lei.

Men det er slik med de gledene vi har i verden at de tar så fort slutt. Og humøret vårt svinger. Det verset vi nettopp har sitert fra juleevangeliet handler om glede.

Hva slags glede er det snakk om her?

Jo det er snakk om en varig

Herdarnas julmorgon

Av Gunnar Byström

”Och det hände sig medan de var där att dagarna fullbordades då hon skulle föda. Hon födde sin förstfödde Son och lindade Honom och lade Honom i en krubba.”

HERREN uppsöker

*I samma trakt var några herdar ute på marken och höll vakt på natten över sin hjord.
Och SE HERRENS ängel stod, framför dem och HERRENS härlighet kringstrålade dem, och de blev mycket förskräckta”.*

Varje syndares hjärta hoppar till - ja reagerar som Adam och Eva, som gömde sig i lustgården, när de hörde HERREN nalkas. Skriften visar, att varje gång HERREN sänder en ängel till en människa blir hon förskräckt. Herdarna liksom kröp ihop av fruktan.

...och predikar Evangelium

”Ängeln sade till dem: Var inte förskräckta! Se jag förkunnar för er en stor glädje Och Han är Kristus, HERREN, som skall gälla hela folket. Ty idag är Frälsaren född åt er. i Davids stad.”

”och..bekräftade Ordet med åtföljande tecken”./ Mark 16:20

*Och detta skall för er vara ett tecken: Ni skall finna ett barn lindat och lagt i en krubba”.
”Strax var där med ängeln en mängd av en himmelsk härskara som lovsjüng GUD och sade: ”Ära vare Gud i höjden och frid på jorden till människorna ett gott behag.”*

..kallar, församlar, upplyser och helgar..

*Det hände sig att änglarna for ifrån dem upp till himmelen, och herdarna sade till varandra:
”Låt oss nu gå till Betlehem och se detta...som HERREN har kungjort för oss.” De skyndade dit och fann Barnet som låg i krubban.”*

Herdarna i mörkret det är vi. HERREN söker upp oss, andligen döda, fångar i mörkret. Han ´ förlossar, förvärvar och vinner oss´ med sitt förbundsblods

köpeskilling” Se din Konung kommer till dig”..”för att friköpa dem som var under Lagen, så att vi skulle få barnarätten”/Gal4:5 – ”Ett Barn blir oss fött, en Son blir oss given../Sak.9; Gal.4; Jes.9/ denna julmorgon! - ”Av nåden är ni saliga genom tro” – kära herdar.”inte av er själva.vi

som av naturen var vredens barn, döda genom våra överträdelse och synder, (vi) liksom de andra”! /Ef 2 -Vem av oss dödliga hade kunnat förmå ens något

”När de hade sett det, förkunnade de det Ord som hade talats till dem om detta Barn. Alla som hörde det förundrade sig över det som hade talats till dem av herdarna....Och herdarna gick tillbaka och prisade och lovade Gud för allt som de hade hört och sett, så som det hade blivit dem sagt.” –

Här ser vi Herrens Ord uppfyllas: ”Men vi har samme trons Ande, som det står skrivet: ”Jag tror därför talar jag”. V i tror, därför talar vi också.”/2Kor 4:13 – Ja, kära herdar, d e t gjorde ni!! - Och v i, som får uppleva årets julmorgon, låt oss skåda in i Guds Under: Jesus Kristus! Läs här nedan och tro och tacka för de nådegåvor d u äger i Julens Barn!

SUMMA:

”Ty se på er kallelse, det var inte många av er som var visa efter köttet, inte många mäktiga, inte många av förnäm börd. Men det i världen dåraktiga utvalde Gud, för att Han skulle låta de visa komma på skam, och det i världen svaga utvalde Gud, för att Han skulle låta det starka komma på skam. Och det som i världen var ringa och föraktat utvalde Gud, det som ingenting var, för att Han skulle tillintetgöra det som någonting var. Så att inte något kött skall kunna berömma sig inför Gud. Det är tack vare Honom som ni – kära herdar och ni som läser detta – är i Kristus Jesus! Han har för oss blivit (vår) Vishet från Gud, (vår) Rättfärdighet, (vår)Helgelse och Återlösning - för att, som det står skrivet: ”den som berömmar sig skall berömma sig i HERREN.” /1 Kor 1:26ff AMEN.

O Gud, uti din Son du har, Mig älskat förr än världen var, Min Fader har du blivit

*Din Son med mig trolovat sig
Till brud har han utkorat mig Stor ära han mig givit*

*Evig, Salig Uti höjden Bliver fröjden Som han giver
Evig där min lovsång bliver. /LPsb., 724:5*

Lovsangen - Gloria

Av Gunnar Hjorthaug

Gloria er kjent for oss i høymessens innledende del og kanskje fra Vivaldis korverk ,Gloria. Gloria hører til de sanger i gudstjenesten som er diktet i kirken. Om en skulle sammenligne det med noe i Bibelen blir det Marias Lovsang (Luk 1, 46-55), Sakarjas lovsang (Luk 1, 68-79) og Simeons lovsang (Luk 2,29-32).

I østen var Glorias plass i tidebønnene som morgenhymne. I vesten ble Gloria tatt i bruk i messen noe på 500 tallet, men ble mer vanlig nærmere år 1000. Gloria in Excelsis Deo – Ære være Gud i det høyeste (Luk 2,14) inngår som innledning til del to i Messens annet Ordinarie-ledd. (Messen inneholder følgende sanger: Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus og Agnus Dei.) Det som brukes av Gloria i vår høymesse er den første del av sangen, englesangen (A), som vi kjenner som er en direkte nytestamentlig tekst. Den fullstendige teksten lyder:

(på latin):	(i norsk oversettelse):
1. Glória in excélsis Deo Et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.	1. Ære være Gud i det høyeste Og fred på jorden blant mennesker Som har hans velbehag
2. Laudámus te, Benedícimus te, Adorámus te, Glorificámus te,	2. Vi lover deg Vi velsigner deg Vi tilber deg Vi lovpriser deg
3. Grátias ágimus tibi propter magnam gloriam tuam, Dómine Deus, Rex cæléstis, Deus Pater omnípotens.	3. Vi takker deg for din store herlighets skyld Herre Gud, himmelske konge Gud Fader allmektige
4. Dómine Fili unigénite, Iesu Christe,	4. Herre enbårne Sønn, Jesus Kristus
5. Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris, Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;	5. Herre Gud Guds lam Fader Sønn Du som bærer verdens synder Miskunn deg over oss!
6. Qui tollis peccáta mundi, suscípe deprecatióem nostram. Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis.	6. Du som bar verdens synder ta imot vår bønn! Du som sitter ved Faderens Høyre hånd Miskunne deg over oss!
7. Quóniam tu solus Sanctus, Tu solus Dóminus, Tu solus Altíssimus, Iesu Christe, Cum Sancto Spíritu: In glória Dei Patris. Amen.	7. Fordi du alene er den Hellige Du alene er Herren Du alene den Høyeste Jesus Kristus. Med den Hellige Ånd I Gud Faders herlighet. Amen.

Syngende engler. Av Jan van Eyck

(B) Lovprisningen av Gud kommer i punkt 2 og 3, og (C) Kristus-sangen rommer punkt 4-7. I lovprisningen i vår messe under Gloria støttes dette av salmen “Alene Gud i himmerik skje lov for all sin nåde..” . Vi kjenner også igjen “Agnus Dei”-ropet – “Du Guds lam som bar verdens synder”. Gloria er en lovsang for nåden i Kristus hvor vi i forsamlingen kan slutte oss til engleskarene og delta i deres lovprisning og tilbedelse av den treenige Gud.

(Hentet fra “I Guds hus, Lærebok I liturgikk” av Ingemann Ellingsen og “Kristen sang og musikk” ved A.K.Dahl m.fl.)

Felles trosdokument i Norden

Prestene i følgende lutherske bekjennelseskirker har gjennom de siste år hatt jevnlig møter kalt: Nordisk frikonferanse, til avklaring av kirkenes tros og bekjennelsesgrunnlag. Resultatet foreligger nå i et felles trosdokument av februar 2005. Prestene kommer fra følgende kirker:

Evangelisk-lutherska Bekännelsekyrkan (ELBK), Lutherska Församlingen i Stockholmsområdet, Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark (ELFKD) och Finlands Konfessionella Lutherska Kyrka (Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko, STLK)

Dette dokumentet har siden årsmøtene i ELBK og ELFKD sluttet seg til og disse to er som en konsekvens av dette på vei til å inngå kirkefellesskap. Fra dokumentet siteres her kapittel 8 og 9 fra dokumentet.

8. Det Helige Dopet

Vi tror, lær og bekänner att vägen in i trons och frälsningens gemenskap med Kristus och hans kyrka går genom det Heliga Dopet, i enlighet med Herrens klara ord: "Gör alla folk till mina lärjungar, i det ni döper dem i Faderns och Sonens och den Helige Andes namn" (Matt 28:19). Och dopet är "det bad som föder på nytt i den Helige Ande" (Tit 3:5). Med dopet hör också tron och trons bekännelse samman, som också Herren säger:

"Den som tror och blir döpt, han skall blir frälst; men den som inte tror skall dömas" (Mark 16:16). Det bekräftas också av aposteln Paulus' ord: "För med hjärtat tror man till rättfärdighet och med munnen bekänner man till frälsning" (Rom 10:10)

Tillsammans med dopet hör därför även undervisningen i trons lära och alla dess artiklar, som den enkelt är sammanfattad i Lilla Katekesen (med buden, trosbekännelsen, Fader vår, dopet, skriftermålet och nattvarden), i enlighet med Herrens ord i dopbefallningen: "Lär dem att hålla allt vad jag har befällt er" (Matt 28:20).

Mot denna bakgrund håller vi därför fast vid konfirmationen, som en god kyrklig ordning att ta till vara dopbefallningens förpliktelser att undervisa de döpta och som en riktig förberedelse för att delta i den Heliga Nattvarden. "Ty Herrens lekamen brukar inte räckas till andra än dem, som förut blivit skriftade och avlösta." (CA 25)

Vi avvisar därför mot denna bakgrund den uppfattningen, att alla döpta förblir

kristna, oberoende av om de bekänner tron eller ej. Och vi avvisar likaledes också den baptistiska uppfattningen, att barn fräses utan dop (Augustana IX), att dopet blott är en människas bekännelse

till Gud och att döpta som avfallit från tron måste döpas på nytt. Dopet är Guds, Faderns, Sonens och den Helige Andes suveräna engångshandling där Han i sin nåd upptar oss som sina barn; de som avfallit från tron, må därför genom ordets förkunnelse av lag och evangelium kallas till omvändelse och tillbaka in i den nådepakt, som blev instiftat för dem i dopet. Det heter: *"Sina nådegåvor och sin kallelse kan Gud inte ångra"* (Rom 11:29) Och vidare: *"Är vi trolösa, så står han troget fast vid sitt ord och kan inte förneka sig själv"* (2 Tim 2:13)

Vi avvisar också den karismatiska tankegången om en så kallad "andra välsignelse" (eng: Second blessing), kallad "andedop", oberoende av dopet, och bekräftad genom "tungotal". Skriften säger med klara ord: *"Vi är alla döpta i en och samma Ande till att vara en kropp"* (1 Kor 12:13). Herren knyter tydligt dopet i vattnet och Anden till en enda handling, när han säger: *"Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike"* (Joh 3:5)

9. Den heliga nattvarden

Nattvarden är ett nådens medel där syndernas förlåtelse och evigt liv skänks genom Kristi kropp och blod. Det har med rätta av kyrkofadern Ignatius kallats "odödlighetens läkemedel". Om den heliga nattvarden vill vi särskilt betona, att Kristi instiftelseord, vilka han uttalade då han instiftade nattvarden, när de kommer till elementen åstadkommer Kristi kropps och blods verkliga närvaro i nattvardselementen. "Accedat verbum ad elementum et fit sacramentum – När ordet kommer till det utvärtes tinget och så blir det ett sakrament." Denna sats av S:t Augustinus är så träffande och riktig, att han knappast har sagt något bättre. Ordet måste göra elementen till sakrament, varom icke, förbliver det rätt och slätt element." (Stora Katekesen, SKB s. 485)

Närvaron av Kristi kropp och blod grundar sig på instiftelseorden, som när de utsägs i nattvardsmässan skapar vad de utsäger. Realpresensen är emellertid oupplösligt förbunden med att församlingen firar nattvard eller med andra ord då "hela nattvardshandlingen, sådan den av Kristus förordnats", utföres (FC, SD, 83).

I samband härmed vill vi avvisa två villfarelser. För det första den påviska villfarelsen, enligt vilken blott konsekration, utträttad av prästen åstadkommer sakrament utan den därpå följande hela handlingen (tota actio), det vill säga oavsett om man därefter utdelar, tar emot, äter och dricker eller inte. Men vi avvisar också en sådan uppfattning att först själva mottagandet, ätandet och drickandet låter Kristi kropps och blods närvaro vara verklig i brödet och vinet.

Vad angår eventuellt överblivna nattvardselement (reliqua) finns det inte någon bestämmelse i den Heliga Skrift om dessa. Reformatorn Martin Luther gav rådet, att nattvardsgästerna tillsammans skulle förtära alltsammans varje gång nattvarden firas, för att det inte skulle uppstå några onödiga och skadliga frågor. Detta Luthers råd bör man anse vara en god praktisk lösning.

Vår kirkes tro: Det offentlige prekenembetet:

**Det offentlige preken/presteembete
Gud har innstiftet et særskilt preken/
presteembete i menigheten til å være
hyrde, forkynne ordet og forvalte
sakramentene.**

Presten er en ordets tjener som på Guds vegne er åndelig leder i forsamlingen og som skal forkynne loven og evangeliet. Denne makt og myndighet er gitt til menigheten, men Gud vil at det skal utvelges egnede og prøvede menn til prester i menigheten.

Matt.16:19:"Jeg vil gi deg himmelrikets nøkler: det du binder på jorden skal være bundet i himmelen, og det du løser på jorden skal være løst i himmelen."

Tit.1:5-11

.." innsette eldste i hver by, slik jeg påla deg. En eldste må være ulastelig, han må være én kvinnes mann"

1Pet.5:2-3.

"Vokt den Guds hjord som er hos dere, idet dere har tilsyn med den, ikke av tvang, men frivillig, heller ikke for ussel vinnings skyld, men med villig hjerte,"

Joh.20:21-23,

.." Likesom Faderen har utsendt meg, sender også jeg dere. Og da han hadde sagt dette, åndet han på dem og sa til dem: Ta imot Den Hellige Ånd! Dersom dere forlater noen deres synder, da er de forlatt. Dersom dere fastholder dem for noen, da er de fastholdt."

Apg 20:28

"Så gi da akt på dere selv og på hele hjorden, som Den Hellige Ånd har satt dere som tilsynsmenn for, for at dere skulle vokte Guds menighet, som han vant seg med sitt eget blod."

Ef. 4:11.

"Han er det som gav noen til apostler, noen til profeter, noen til evangelister, noen til hyrder og lærere,"

Det evige nådevalget: Alle får evig liv som i tro tar imot syndenes forlatelse gjennom nådemidlene. Det er de utvalgte som Faderen har gitt til Sønnen. (Jfr Joh 17, 1-6)

Hvem er så de utvalgte? Det er alle de som har fått sitt navn skrevet i Livets bok. At noen kommer til tro har sin årsak i Guds utvelgelse fra evighet av. Vi blir alle salige gjennom troen på Jesus Kristus.

2 Tess.2:13-14:"Brødre, som er elsket av Herren, vi må alltid takke Gud for dere. Gud utvalgte dere fra begynnelsen av til å bli frelst....."

Ef.1:5f:"I kjærlighet har han av egen fri vilje, forut bestemt oss til å få barnekår hos seg ved Jesus Kristus, til pris og ære for hans herlighet og for den nåde han gav oss i sin elskede Sønn."

De som er utvalgt tror gjennom nådemidlenes kraft på nåden

alene og i denne tro eier de det evige livet.

Joh.17:3:" Og dette er det evige livet at de kjenner deg , den eneste sanne Gud og han du har utsendt, Jesus Kristus."